

Net og ikke en Pligt for Finansministeren at modtage disse Indskud: det staaer altsaa i hans Magt at forberede Forandringer.

For at Thingets Medlemmer kunne see, at det

ingenlunde er de Sparekasser, der maae antages at have størst Banffelighed ved at anbringe deres Penge, hvilke indskjyde mest i Statskassen, hidsætte vi her følgende Dplysninger:

	Indskud d. 31. Marts 1852,	d. 31. Octbr. 1852
Kjøbenhavn	480,000 Rbd.	480,000 Rbd.
Odense	434,900 —	355,900 —
Randers	161,500 —	169,900 —
Aalborg	40,000 —	64,000 —
Kjøge	37,000 —	56,200 —
Sølfingør	38,000 —	54,000 —
Beile	113,100 —	52,600 —
	<hr/> 1,304,500 Rbd.	<hr/> 1,232,600 Rbd.

Den 31te Marts indstod i Statskassen i Alt et Beløb paa 1,755,400 Rbd. De nævnte 7 Sparekasser havde altsaa indskudt over 74 pCt. eller næsten $\frac{3}{4}$ af det Hele. Kjøbenhavn og Odense havde indskudt 914,900 Rbd. eller over Halvdelen af det hele Beløb (ove: 52 pCt.).

Omtrent paa samme Maade stiller Forholdet sig den 31te October. Totalindskudet var dengang 1,670,000 Rbd., hvoraf de 7 Sparekasser havde indskudt næsten 74 pCt., Kjøbenhavn og Odense tilsammen 835,900 Rbd., o: lidt over Halvdelen.

At Byer som Kjøbenhavn, Odense, Ran-

ders og Aalborg ville kunne anvende Sparekassemidler til stor Nytte for Handel og Industri ved et forstandigt Laanefsystem, og at de ville kunne udbringe mere af dem for Interessenterne, end ved at indskjyde dem i den kongelige Kasse, ansee vi for utvivlsomt.

I det Haab altsaa, at det, hvad Sparekassemidlerne angaaer, er sidste Gang, at en Lov som denne vil blive forelagt, indstille vi:

„At det forelagte Lovudkast vedtages uforandret.“

Bregendahl.

Fischer.

H. Hage.
Ordfører.